

[Axel Sneum.]

Aarene, men det skal heller ikke glemmes, at Aarhus Kommune, siden det begyndte i 1928, har ydet endog meget store Beløb til Universitetet. Det drejer sig om 6 Mill. Kr. fra Aarhus By, og jeg tror at turde sige, at der ingen Sinde før her i vort Land fra en enkelt Kommunes Side er blevet ofret saa meget til en enkelt Institution, der har Betydning for hele det danske Samfund.

Det skal ogsaa erindres, at andre Kommuner i vort Land, enkelte Personer og Virksomheder har givet betydelig økonomisk Støtte. Hvis det ikke havde været Tilfældet, vilde det have været umuligt at rejse den Række af Kollegier, som er bestemt til ubemidlede studerende. Kollegiebyggeriet er foretaget helt og fuldt for Midler, som Staten ikke har været med til at fremskaffe, og der er til Dato anvendt ca. 2 Mill. Kr. til denne Opgave. Det er Meningen at fortsætte med Byggeriet, naar det igen bliver muligt at skaffe Materialer.

Besættelsestiden var meget haard ved Aarhus By og dens Borgere, og det gik ogsaa ud over Universitetet, men Skaderne paa selve Universitetet og Kollegierne er omtrent oprettet, og den Uro, der fulgte efter, er ogsaa et overstaaet Stadium. Der er derfor Grund til at tro, at Universitetet nu gaar en rig Udvikling i Møde.

Det foreliggende Lovforslag, som jo ikke afviger ret meget fra tidligere Bestemmelser og hidtidig Praksis, kan mit Parti stemme for.

I § 7 staar der, at Undervisningsministeren i Rigsdagssamlingen 1951—52 skal fremsætte Forslag til Lovens Revision, og jeg udtrykker Haabet om, at det ikke skal vare ret længe, før Aarhus Universitet opnaar fuldstændig Ligestilling med Københavns Universitet, et Ønske, som blev udtrykt i den enstemmige Betænkning, Folketingsudvalget afgav i 1937.

Lovforslaget er, som Ministeren sagde, vedtaget enstemmigt i det andet høje Ting, og jeg vil ogsaa gerne anbefale det til Vedtagelse her i Folketinget.

Elin Appel: Tilsyneladende ser dette Lovforslag ud til at være af meget ringe Betydning, men det er dog i Virkeligheden Rigsdagens endelige Anerkendelse af Aarhus Universitets Betydning som Rigets andet Universitet jævnbyrdigt med Københavns. Jeg vil derfor paa mit Partis Vegne med Glæde anbefale dette Lovforslag, der ophæver Bestemmelsen i Loven af 30. Marts 1942 om, at Institutionen Aarhus Universitet selv skal stille de nødvendige Lokaler og Under-

visningsmidler til Raadighed. Selv om Praksis har brudt denne Regel, er det dog dette Lovforslag, som lovfæster denne Praksis.

Det skulde imidlertid ingenlunde betyde, at man derfra kommer til den Slutning, at Aarhus Universitet nu foreløbig har naaet de Rammer, som er ønskelige. Det er jo ikke Tilfældet, og jeg vil derfor haabe, at dette Lovforslag vil betyde, at de bevilgende Myndigheder, den højtærede Finansminister, Finansudvalgene, Rigsdagen vil se med ekstra megen Velvilje paa de Ønsker, der kommer fra Aarhus Universitet.

Det er saadan, at Universitetet for lang Tid fremover trænger til Udvidelser. Lige for Tiden ønsker man at faa Lov til, at man ogsaa ved det juridiske Fakultet kan tage den afsluttende Eksamen. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister, at Ministeren vil tage overmaade venligt paa dette Ønske. Saa vidt jeg har forstaaet, vil det ikke koste ret meget. Oven i Købet har man for Tiden de Lærerkræfter for Haanden, der skal bruges ved denne anden Del, og jeg vil derfor ønske, at det vil være muligt for Aarhus Universitet at faa den nævnte Adgang til, at det juridiske Studium ogsaa kan afsluttes ved Aarhus Universitet.

Indtil nu har det altsaa været saadan, at Institutionen Aarhus Universitet selv skulde skaffe Lokaler og Undervisningsmidler. Ved dette Lovforslag lettes denne tunge Byrde for Institutionen, som dog ikke har i Sinde af den Grund at lægge op, men som stadig væk vil bruge og samle mange Midler.

Jeg ønsker i den Anledning at sige, at vi er mange, der beundrer den Ihærdighed, der er sat ind, og den Gavmildhed, som fra alle Sider i Aarhus er vist for at rejse dette Universitet, der alene skylder Aarhus's egen Indsats sin Tilblivelse, og som ingenlunde er kastet til Byen som en Appelsin i dens Turban. Det er dog saadan, at saavel Københavns Universitet som Regering og Rigsdag først traadte til, da Begyndelsen var gjort, og det er dog trods alt det nemmeste. Derfor skal ogsaa denne helt enestaaende Indsats i Landets Historie, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Axel Sneum omtalte, og som han selv har en stor Andel i, huskes fra denne Talerstol. Som Vidnesbyrd derom har vi nu 1 000 studerende ved Aarhus Universitet og ca. 40 Professorer og Docenter mod 60 Studenter for bare 19 Aar siden, dengang man begyndte den filosofiske Prøve ved Universitetet.

Men alt dette, Bygningernes Rejsning, de studerendes Tilstrømning, Anerkendelsen fra Regeringens og Rigsdagens Side, har til Forudsætning den ene Ting: at Aarhus